

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 lutego 1958 r.

w sprawie maksymalnej wysokości kredytu bankowego na rok 1958 na budowę domów ze środków własnych ludności.

Na podstawie § 7 ust. 2 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy kredytów bankowych udzielanych w 1958 r. na budowę:

- 1) domów jednorodzinnych,
- 2) mieszkań w małych domach mieszkalnych i domach wielomieszkaniowych,

których powierzchnia użytkowa nie przekracza 85 m².

2. Zarządzenie stosuje się również do kredytów bankowych udzielanych w roku 1958 na budowę domów jednorodzinnych, których powierzchnia użytkowa jest większa niż 85 m², a nie przekracza 110 m² w przypadkach, gdy:

- 1) budowa została rozpoczęta w roku 1957 albo
- 2) dokumentacja techniczna i urbanistyczna została zatwierdzona przed dniem 1 stycznia 1958 r., albo
- 3) otrzymującym kredyt jest górnik zatrudniony przy robotach dołowych w kopalnictwie węgla lub rudy, który posiada rodzinę mieszkającą wspólnie z nim i liczącą razem z nim co najmniej 6 osób.

§ 2. Ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego w kwocie 125.000 zł dla:

- 1) indywidualnego budownictwa mieszkaniowego oraz spółdzielni budowlano-mieszkaniowych i spółdzielczych zrzeszeń budowy domów jednorodzinnych — na budowę domu jednorodzinnego albo mieszkania w małym domu mieszkalnym lub domu wielomieszkaniowym,
- 2) spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego — jako kredyt przeciętny dla planowanego programu na budowę jednego mieszkania.

§ 3. Spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe i typu lokatorskiego, które budują lokale użytkowe w domach wielomieszkaniowych, mogą uzyskać na ten cel kredyt bankowy w wysokości nie przekraczającej 2.700 zł na 1 m² powierzchni użytkowej tych lokali.

§ 4. Kredytów bankowych przeznaczonych w roku 1958 w ramach pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności udziela się przede wszystkim spółdzielniom mieszkaniowym, realizującym budowę mieszkań w domach wielomieszkaniowych, zwłaszcza spółdzielniom lokatorskim, a następnie ludności na budowę domów jednorodzinnych realizowanych na podstawie projektów typowych przy użyciu miejscowych materiałów zastępczych.

§ 5. Warunki i wysokość maksymalnego kredytu bankowego dla osób, które na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1957 r. w sprawie trybu i warunków uczestnictwa w systemie celowego premiowanego oszczędzania (Monitor Polski Nr 38, poz. 247) składają oszczędności na budowę mieszkania w Powszechnej Kasie Oszczędności — zostaną odrębnie ustalone.

§ 6. 1. Na roboty rozpoczęte w 1957 r., które zgodnie z programem rzeczowym są prowadzone w 1958 r., może być przyznany uzupełniający kredyt w granicach kwot określonych w § 2.

2. Wysokość uzupełniającego kredytu należy ustalać w zależności od stopnia zaawansowania robót i posiadanych zapasów materiałowych, pod warunkiem odpowiedniego uzupełnienia wkładu własnego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 19 lutego 1958 r.

w sprawie wykazu elementów scalonych dla celów kosztorysowania i rozliczeń w zakresie budowy pieców gazowniczych i urządzeń pomocniczych oraz budowy rurociągów gazowych i obiektów gospodarki gazowniczej.

Na podstawie § 3 ust. 2 uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. Biura projektów przy opracowywaniu dokumentacji kosztorysowej w zakresie budowy pieców gazowniczych i urządzeń pomocniczych oraz budowy rurociągów gazowych i obiektów gospodarki gazowniczej powinny stosować podział kosztorysu na elementy scalone, zwane dalej „elementami rozliczeniowymi”, podane w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 2. W zależności od wielkości obiektu i okresu wykonywania poszczególnych elementów budowli lub robót za element rozliczeniowy można przyjmować:

- 1) wyodrębnioną część kosztorysu, tzn. kilka rozdziałów lub

pozycji kosztorysowych składających się na jeden element lub zespół konstrukcyjny,

- 2) grupę pozycji kosztorysowych obejmujących swym zakresem zakończony albo powtarzalny fragment budowli lub robót,
- 3) poszczególne pozycje kosztorysowe wyceniane na podstawie obowiązujących katalogów scalonych norm kosztorysowych (KSNK) lub cenników montażu maszyn i urządzeń (CMMU), a w razie braku odpowiednich norm w tych katalogach i cennikach — zgodnie z zasadami podanymi w instrukcji o opracowywaniu kosztorysów robót budowlano-montażowych na podstawie katalogów scalonych norm kosztorysowych oraz cenników montażu maszyn i urządzeń, wprowadzonej zarządzeniem nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. w sprawie

opracowywania kosztorysów robót budowlanych, montażu konstrukcji oraz montażu maszyn i urządzeń (Monitor Polski z 1956 r. Nr 9, poz. 125 i z 1957 r. Nr 38, poz. 244 i Nr 51, poz. 321).

§ 3. Biura projektów dokonują podziału kosztorysu na części, rozdziały i podrozdziały odpowiadające elementom rozliczeniowym kierując się zasadą, aby obejmowały one taki zakres robót, jaki da się wyodrębnić w harmonogramie robót, biorąc pod uwagę dokonywanie odbiorów w terminach umożliwiających sprawną gospodarkę finansową przedsiębiorstwa wykonawczego.

§ 4. W wyjątkowych przypadkach przy dokonywaniu rozliczeń za obiekty, co do których podział na elementy rozliczeniowe, zgodnie z podanymi w §§ 2 i 3 wskazaniemi, jest niemożliwy do przeprowadzenia, rozliczeń można dokonywać według ilości robót faktycznie wykonanych, obmierzonych i przyjętych przez zamawiającego. W tym przypadku ustalenie ilości etapów robót, które zostaną w danym obiekcie w czasie jego budowy wykonane i zafakturowane w ramach poszczególnej faktury, powinno się odbyć z udziałem zamawiającego.

§ 5. Biura projektów obowiązane są do uzgadniania z wykonawcami i zamawiającymi oraz zamieszczania w da-

nych wyjściowych postanowieniach dotyczących podziału kosztorysu na części i rozdziały celem uniknięcia trudności w rozliczaniu robót.

§ 6. W razie zmiany założonych warunków wykonawstwa, a w szczególności przedłużenia okresu wykonywania elementów obiektu, nie zawinonego przez wykonawcę, wykonawca w uzgodnieniu z inwestorem może zmienić opracowany przez biuro projektów podział na elementy rozliczeniowe, dostosowując go do nowych warunków wykonawstwa.

§ 7. Przy opracowywaniu dokumentacji kosztorysowej w zakresie nie wymienionym w § 1 podział kosztorysu na elementy rozliczeniowe następuje zgodnie z zarządzeniami właściwych ministrów, wydanymi na podstawie § 3 ust. 2 uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 28).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: K. Żemaitis

Załączniki do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 19 lutego 1958 r. (poz. 96).

Załącznik nr 1.

WYKAZ ELEMENTÓW ROZLICZENIOWYCH W ZAKRESIE BUDOWY PIECÓW GAZOWNICZYCH I URZĄDZEŃ POMOCNICZYCH

Piec gazowniczy (poziomo, pionowo i skośno-komorowy).	5. Mury	m ³
	mury obmurza	m ³
	mury generatora	m ³
	mury rekuperatorów	m ³
	mury retort	m ³
	łącznie ze spoinowaniem	
1. Wykopy	6. Montaż konstrukcji i armatury	tonna
łącznie z deskowaniem, stemplowaniem, pompowaniem wody, przetrzaniem ziemi, wywiezieniem zbywającej ziemi i rozplantowaniem jej, przywiezieniem ziemi brakującej wraz z rozplantowaniem	7. Różne (w tym suszenie i rozpalenie)	całość
2. Rozbiórki		
tylko murowe i fundamentowe z odgruzowaniem, wywiezieniem gruzu i rozplantowaniem na wysypisku	Urządzenia pomocnicze.	
3. Demontaże konstrukcji, armatury i aparatury	1. Demontaże urządzeń transportowych	tonna
4. Fundamenty	2. Montaż urządzeń transportowych	tonna
łącznie z podłożem, ławami i stopami fundamentowymi, ze ściankami szczelnymi, pompowaniem wody, palowaniem, zagęszczeniem gruntu, petryfikacją	3. Różne roboty montażowe	tonna
	4. Demontaże aparatury chemiczno-gazowniczej	tonna
	5. Montaż aparatury chemiczno-gazowniczej	tonna
	6. Różne roboty instalacyjne aparatury chemiczno-gazowniczej	tonna

Załącznik nr 2.**WYKAZ ELEMENTÓW ROZLICZENIOWYCH W ZAKRESIE BUDOWY RUROCIĄGÓW GAZOWYCH I OBIEKTÓW GOSPODARKI GAZOWNICZEJ****A. Rurociąg gazowy niskoprężny — poniżej 0,5 at.**

	Jednostka obmiaru m ³
1. Wykopy	
łącznie z deskowaniem, stemplowaniem, pompowa-	
niem wody, przetrzucem ziemi, wywiezieniem zby-	
wającej ziemi i rozplantowaniem jej, przywiezieniem	
ziemi brakującej wraz z rozplantowaniem	
2. Przekroczenia i przeciski	mb
3. Montaż rurociągu wraz z próbą szczelności	mb
4. Montaż armatury	szt.
5. Izolacja rurociągu	m ²
6. Budowa komór	mb
7. Różne	całość

B. Rurociąg gazowy średnioprężny — od 0,5 do 1 at.
Jak w poz. A1-7 niniejszego wykazu.**C. Rurociąg gazowy wysokoprężny — powyżej 1 at.**
Jak w poz. A1-7 niniejszego wykazu.**U w a g a:**

Tłocznie gazu, odsiarczalnie gazu, odnaftalenownie gazu, stacje tankowania rozlicza się według wykazów stanowiących załączniki do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 września 1957 r. w sprawie wykazów elementów budowli (elementów skalonych) dla celów kosztorysowania i rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 82, poz. 494).

97**ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII**

z dnia 15 lutego 1958 r.

w sprawie zasad sporządzania dokumentacji geologiczno-inżynierskich dla inwestycji budowlanych.

Na podstawie art. 2 pkt 7 dekretu z dnia 8 października 1951 r. o państwowej służbie geologicznej (Dz. U. Nr 52, poz. 369) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia określają zasady sporządzania dokumentacji geologiczno-inżynierskich w związku z opracowywaniem założeń inwestycji i dokumentacji projektowo-kosztorysowych dla inwestycji budowlanych jednostek gospodarki państwowej oraz dla inwestycji budowlanych innych jednostek gospodarki uspołecznionej korzystających z dotacji Państwa.

2. Dokumentacja geologiczno-inżynierska określa warunki geologiczno-inżynierskie, tj. zjawiska i procesy geologiczne (hydrogeologiczne, geomorfologiczne i pokrewne) i własności fizyko-mechaniczne gruntu, które posiadają znaczenie dla projektowania, realizacji i eksploatacji inwestycji budowlanej.

§ 2. 1. Dokumentacja geologiczno-inżynierska dla celu określonego w § 1 ust. 1 powinna być sporządzona według ramowych wytycznych, zawartych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w razie potrzeby wydawać w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii przepisy szczegółowe dostosowane do specyfiki inwestycji poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej — opierając się na załączonych wytycznych.

3. Zasady sporządzania dokumentacji geologiczno-inżynierskich dla budownictwa wojskowego regulują odrębne przepisy, wydane przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii.

§ 3. 1. Inwestor obowiązany jest przesłać do Centralnego Urzędu Geologii dla celów rejestracyjnych jeden egzemplarz przyjętej dokumentacji geologiczno-inżynierskiej.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy przypadku, w którym dokumentacja geologiczno-inżynierska była opiniowana przez Centralny Urząd Geologii (Komisję Dokumentacji Geologiczno-Inżynierskich).

§ 4. Inwestor występujący z wnioskiem o zaopiniowanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej przez Centralny Urząd Geologii przedstawia ją Komisji Dokumentacji Geologiczno-Inżynierskich przy Centralnym Urzędzie Geologii w dwóch egzemplarzach wraz z wnioskiem podpisanym przez kierownika resortu lub osobę przezeń upoważnioną.

§ 5. Inwestycje, dla których dokumentacje geologiczno-inżynierskie powinny być zaopiniowane przez Centralny Urząd Geologii (Komisję Dokumentacji Geologiczno-Inżynierskich), zostaną ustalone przez zainteresowane ministerstwa w porozumieniu z Centralnym Urzędem Geologii.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Geologii: *M. Mrozowski*

Załącznik do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 15 lutego 1958 r. (poz. 97).

RAMOWE WYTYCZNE W SPRAWIE SPORZĄDZANIA DOKUMENTACJI GEOLOGICZNO-INŻYNIERSKICH DLA INWESTYCJI BUDOWLANYCH**D z i a ł I.****Postanowienia ogólne.**

§ 1. 1. Stopień rozpoznania warunków geologiczno-inżynierskich oraz zakres dokumentacji geologiczno-inżynierskich zależy od stadium projektu inwestycji, dla której dokumentacja jest sporządzana.

2. Rozpoznanie warunków geologiczno-inżynierskich powinno być dokonane w takim zakresie, aby wyjaśniało wzajemny wpływ terenu i obiektu w czasie realizacji budowy i eksploatacji obiektu oraz dostarczało wszystkich danych dotyczących podłoża budowlanego, potrzebnych do prac projektowych.

§ 2. Przed przystąpieniem do rozpoznawania warunków geologiczno-inżynierskich należy uzyskać zatwierdzenie pro-